

Sygn. akt III Ca 953/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 października 2022 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 4 sierpnia 2021 r., sygn. akt I C 1926/19

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 953/21

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 4 08 2021r. zasądził od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki B. K. kwotę 9050 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 02 2019r., orzekł o kosztach procesu oraz kosztach sądowych.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia, przywołał regulację art. 445 k.c. Następnie dokonał oceny poczynionych ustaleń i w jej wyniku stwierdził, że zakres doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu, zakres doznanych obrażeń w wyniku wypadku, zakres związanych z tym cierpień w sferze fizycznej, jak również psychicznej, uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w łącznej kwocie 11 000 (9 050 zł zasądzonego w niniejszym postępowaniu i 1 950 zł przyznanego przez pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego).

O odsetkach orzekł na mocy regulacji art. 481 § 1 i 2 k.p.c.

O kosztach procesu orzekł na mocy regulacji art. 98 k.p.c.

O kosztach sądowych orzekł na mocy regulacji art. 113 u.k.s.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W.**. Wnosiła o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu za II instancję.

Ponadto zarzucała, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo materialne tj. regulację art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 6 k.c. poprzez ustalenie, że odpowiednia kwota zadośćuczynienia to 11 000 zł. Wskazała, że w toku postępowania powódka nie wykazała, aby doznała trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku ze zdarzeniem, na co ma wskazywać także opinia biegłego. W ocenie pozwanej kwota przyznana w toku postępowania likwidacyjnego jest odpowiednia i brak było podstaw do jej zwiększenia.

Powódka B. K. wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu za II instancję.

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gliwicach dnia 13 07 2022r. zarządził rozpoznanie sprawy w postępowaniu procesowym uproszczonym.

Sąd Odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powódki przyjmując, że ma ono źródło w łączącej pozwaną ze sprawcą wypadku umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów oraz w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, a następnie w sposób prawidłowy rozpoznał sprawę.

Ustalenia składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest również prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (art. 387 § 2¹ pkt 2 k.p.c. poprzednio orzec. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

Odpowiedzialność pozwanej za skutki przedmiotowego zdarzenia była bezsporna – pozwana wypłaciła powódce zadośćuczynienie w toku postępowania likwidacyjnego i nie była ona w toku postępowania negowana przez pozwaną, ma źródło w regulacji 415 k.c., art. 444 k.c. i 445 § 1 k.c. i rodziła po stronie pozwanej obowiązek zapłaty powódce zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez nią krzywdę.

Z uwagi na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia nie może być ono nadmierne do doznanej krzywdy, co oznacza, że przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanej musi ono być utrzymane w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. orzec. S.N. z dnia 24 06 1965r. I PR 203/65 - OSPiKA 1966r. poz. 92) i jego wysokość może być skorygowana przez Sąd odwoławczy tylko wówczas, gdy zasądzone zadośćuczynienie jest oczywiście niewspółmiernie nieodpowiednie do doznanej przez poszkodowaną krzywdy (OSN 9 07 1970r. III PRN 39/70, OSNCP 1971, Nr 3, poz. 53).

Powódka przez okres ponad miesiąca po zdarzeniu nie mogła wstawać z łóżka i w tym czasie była zależna od osoby trzeciej (swojej córki). Powódka początkowo używała pieluch, a następnie przez okres 7-8 miesięcy poruszała się o kulach. Przed zdarzeniem powódka opiekowała się członkami najbliższej rodziny, a po zdarzeniu sama znajdowała się opieką. W okresie rekonwalescencji powódka nie uprawiała znacznej części dotychczasowych czynności fizycznych. Powyższe powodowało u powódki szereg cierpień fizycznych i psychicznych. Jak słusznie wskazuje apelacja – obecnie zgłaszane przez powódkę dolegliwości bólowe nie mają związku przyczynowego ze zdarzeniem, jednakże faktem – bezspornym – jest to, że powódka doznała obrażeń związanych ze zgnieceniem jej podudzi i związanym z nim skutkami opisanymi powyżej.

W tej sytuacji zasądzone przez Sąd Rejonowy zadośćuczynienie za doznaną przez powódkę krzywdę w wyniku przedmiotowego zdarzenia w kwocie 9 050 zł wraz z przyznaną wcześniej w postępowaniu likwidacyjnym kwotą 1 950 zł (łącznie 11 000 zł) nie jest oczywiście wygórowane i dlatego w świetle przywołanego powyżej poglądu prawnego brak

jest podstaw do jej skorygowania. Nie jest ono zatem oczywiście nieadekwatne do doznanej przez powódkę krzywdy, co czyni apelację pozwanej bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., a to zgodnie z zawartą w nim regulacją prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując apelacja pozwanej jest bezzasadna i dlatego oddalono ją na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015 poz. 1800), biorąc pod uwagę, iż pozwana uległa w całości w postępowaniu odwoławczym i dlatego powinna zwrócić powódce poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika w kwocie 900 zł.

SSO Leszek Dąbek

SSO Leszek Dąbek